

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 0T/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818010170
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2018:6818010170.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v trestnej veci proti obžalovanému W. T., N.. XX.XX.XXXX v T., C. A. X. V. XXX, Q., t. č. bytom V. XXX, Q., Y. T., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. októbra 2018, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: W. T., N.. XX. V. XXXX M. T.
trvale bytom Q., X. V. Č.. XXX, okres T.Ú.
toho času bytom Q., V. Č.. XXX
bez pracovného pomeru

j e v i n n ý , ž e

18. mája 2018, v čase po 18.30 h, po predchádzajúcich partnerských sporoch a snahe o návštevu svojej bývalej družky - poškodenej V. Ž., N.. XX. H. XXXX, trvalým bydliskom v Q., N. L. Q. Č.. XXX v jej byte na druhom poschodí, kde jej vynadal, jej krátko na to v telefonickom rozhovore opätovne vulgárne vynadal a povedal jej, že túto noc ju zabije, zabije aj seba a jej kamarátku N. C., pričom poškodená ukončila hovor, následne jej minimálne päťkrát volal, pričom poškodená neprijala hovory a v strachu o svoj život a zdravie, nakoľko konanie obvineného sa v poslednom období stupňovalo, podala na obvineného na Obvodnom oddelení PZ v Jelšave 18. mája 2018 v čase od 19.50 trestné oznámenie,

t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal čin na chránenej osobe - blízkej osobe,

t ý m s p á c h a l

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona.

r o z h o d o l :

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona a podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení

jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného súd pre výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal dňa 20.05.2018 na súd obžalobu na obžalovaného W. T. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. Súd preto vo veci vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov: V. Ž., N. C., W. T., prečítaním výpovede svedkyne V. Ž. z prípravného konania, zvukovým záznamom z tiesňovej linky 158 zo dňa 18.05.2018 o 19:08 hod., zvukovo-obrazovým záznamom z výsluchu svedkyne - poškodenej zo dňa 19.05.2018, listinnými dôkazmi: obžaloba vo veci sp. zn. OT/9/2018 č. I. 23, uznesenie sp. zn. OT/9/2018 č. I. 117, správa Mesta Jelšava č. I. 25, odpis registra trestov č. I. 26, výpis z evidencie priestupkov č. I. 28, pripojené spisy OÚ Rimavská Sobota sp. zn. OÚ-RS-OVVS-2018/00698 a sp. zn. OÚ-RS-OVVS- 2018/005764, korešpondencia č. I. 142-149, odpoveď MUDr. Jozefa Karpinského č. I. 151, odpoveď Mgr. Ivety Snitkovej č. I. 156, časť zápisnice o vzatí obžalovaného do väzby č. I. 40-41.

Obžalovaný v prípravnom konaní po vznesení obvinenia odmietol vypovedať, na hlavnom pojednávaní uviedol, že s poškodenou žili v spoločnej domácnosti asi 4 a pol roka, rozišli sa lebo poškodená obžalovaného podviedla, čo obžalovaný ťažko znášal a liečil sa aj na psychiatrii. Dňa 18.05.2018 sa obžalovaný a poškodená pohádali už na priestupkovom odbore na Okresnom úrade v Revúcej, kde obžalovaný poškodenej vynadal. Popoludní prišiel do bytu poškodenej, kde mu poškodená prišla otvoriť, povedala mu, že má na návšteve kamarátku N. C., na čo obžalovaný odišiel preč. V meste vypil jedno pivo, neskôr trochu vína, potom odišiel k sestre, poškodenú sa pokúsil kontaktovať iba telefonicky, ona mu však vynadala a vypla si telefón, on potom išiel spať. Obžalovaný potvrdil, že v minulosti už raz poškodenú fyzicky napadol, za čo dostal pokutu. Poprel však, že by sa vôbec niekedy vyhrážal poškodenej alebo svedkyňi N.Š. C. smrťou, len im nadával.

Počas výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie obžalovaný dobrovoľne poskytol k nahliadnutiu svoj mobilný telefón, z ktorého bolo zistené, že dňa 18.05.2018 obžalovaný telefonicky kontaktoval poškodenú ráno v čase 08:45 hod. v trvaní 00:19 minúty, v čase 08:49 hod. v trvaní 00:37 minúty, v čase 08:55 hod. v trvaní 00:11 minúty, potom kolo poludnia v čase 11:00 hod. v trvaní 05:53 minúty a v čase 13:32 hod. v trvaní 06:50 hod., neskôr popoludní v čase 16:19 hod v trvaní 00:41 minúty a v čase 16:57 hod v trvaní 04:26 minúty. Dňa 18.05.2018 obžalovaný telefonicky kontaktoval poškodenú po 18.30 hod. v čase o 18:48 hod. v trvaní 01:53 minúty, v čase o 18.56 hod. v trvaní 02:28 minúty, a v čase o 19:01 hod v trvaní 1:08 minúty; poškodená kontaktovala obžalovaného v čase o 18.56 hod. ale obžalovaný hovor neprijal; následne sa už len obžalovaný pokúšal kontaktovať poškodenú dvadsaťkrát - prvýkrát večer v čase o 20.33 hod. 18.05.2018 a následne opakovane aj počas noci až do rána nasledujúceho dňa 19.05.2018 o 07.21 hod., pričom ani jeden hovor už nebol spojený.

Svedkyňa poškodená V. Ž. v prípravnom konaní vypovedala, že s obžalovaným žili v spoločnej domácnosti v jej byte asi do júna alebo júla 2017, kedy sa rozišli, čo obžalovaný znášal zle, liečil sa aj na psychiatrii. Najskôr nemali medzi sebou žiadne problémy, neskôr sa obžalovaný začal poškodenej vyhrážať smrťou a nadávať jej, pričom niektoré tieto skutky poškodená oznámila aj na polícii. Dňa 18.05.2018 v čase o 09.00 hod. išli spolu s obžalovaným na priestupkové oddelenie Okresného úradu v Revúcej, kde boli vypočutí kvôli dvom iným priestupkom obžalovaného voči poškodenej. Už na Okresnom úrade začal obžalovaný poškodenej opäť nadávať a opäť sa spolu pohádali. Po návrate do Jelšavy išla poškodená domov, kde bola spoločne s kamarátkou N. C. a maloletým synom A. Ž., a kde o 18.30 hod. prišiel obžalovaný a zazvonil pri dverách. Poškodená vyšla pred dvere, obžalovaný sa jej spýtal, aby ho pustila dnu, no poškodená povedala, že má na návšteve kamarátku N., ktorá však obžalovaného nevidela, lebo bola v kuchyni, ani sa spolu nerozprávali. Na to obžalovaný začal

poškodenej opäť nadávať a odišiel preč. Následne po malej chvíli volal obžalovaný poškodenej na mobil, kde uviedol, že dnes v noci poškodenú zabije, zabije aj jej kamarátku a zabije aj seba. Potom poškodenej zložila telefón. Po chvíli obžalovaný znovu zavolať poškodenej, ona mu povedala, že keď ju chce zabiť, nech ide, že je doma a zložila. Potom obžalovaný volal znovu, telefón už zdvihol syn poškodenej A., ktorému obžalovaný povedal, že príde do bytu a urobí tam poriadok, na čo aj syn poškodenej A. zložil telefón. Následne poškodenej zavolať na políciu, kde oznámila čo sa stalo. Z tohto konania obžalovaného mala poškodenej obavu o svoj život a zdravie, nakoľko už v minulosti obžalovaný poškodenú napadol a teraz sa jej opakovane vyhrážal smrťou.

Svedkyňa poškodenej V. Ž. na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď doplnila tak, že toho dňa 18.05.2018 po celý deň aj počas výsluchu na polícii mala byť pod vplyvom liekov, ktoré berie na bolesť hlavy, dve tabletky vzala ráno, dve tabletky po obede a dve tabletky ešte večer po výsluchu na polícii, pričom pod vplyvom týchto tabletiiek mala byť nervózna, mala búchať, kričať, nadávať. Svoju pôvodnú výpoveď pozmenila tak, že podvečer obžalovaný zazvonil pri vchodových dverách bytu, kde sa obaja pohádali, poškodenej obžalovanému vynadala, obžalovaný jej však nenadával, iba na ňu kričal, že uprednostňuje kamarátky, potom sa nahneval a odišiel. Krátko na to obžalovaný poškodenej zavolať, telefón zdvihol maloletý syn poškodenej, ktorému obžalovaný povedal: „kde máš mater, idem hore urobiť poriadok“, z čoho poškodenej usúdila, že obžalovaný príde hore a že ju zabije alebo dačo také. Potom zavolať na políciu, kde mala operátorku povedať, že obžalovaný sa jej nevyhrážal. Trestné oznámenie podávala pod vplyvom liekov, pričom nevedela, čo robí.

Svedkyňa N. C. v prípravnom konaní vypočutá nebola, na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola u poškodenej V.T. Ž. na návšteve, na presný deň si však už nepamätala, bolo to podvečer okolo 17.00 - 18.00 hod, boli tam len ony dve a V. syn A.. Obžalovaný vtedy zavolať V.T. Ž. na telefón, nadával a vyhrážal sa, že príde do bytu a zabije obidve - poškodenú aj svedkyňu. Poškodenej V. Ž. podala svedkyňu telefón so zapnutým reproduktorom a tak aj svedkyňa počula slová obžalovaného. Obžalovaný potom telefón položil, V. Ž. z toho telefonátu zostala nervózna, kým svedkyňa zostala u poškodenej, telefón už viacej nezazvonil. Poškodenej V. Ž. potom volala na políciu, vzala si aj nejaké tabletky a zapila ich, ale nie alkoholom.

Svedok W. T., syn obžalovaného, v prípravnom konaní vypočutý nebol, na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný a poškodenej spolu žili 3-4 roky v byte poškodenej V. Ž.. Po tom, čo obžalovaný zistil, že ho poškodenej podviedla, začali medzi nimi hádky a konflikty, čo on počul až do vedľajšieho bytu, v ktorom býval. Nikdy sa však nestalo, že by sa obžalovaný poškodenej vyhrážal zabitím, len si vzájomne nadávali. Zo dňa 18.05.2018 si nepamätal, že by medzi obžalovaným a poškodenej došlo k nejakej hádke, hoci väčšinou tieto hádky vždy registroval. V piatok podvečer okolo 17.00 - 18:00 hod. už naisto bol doma z práce, takže keby došlo k nejakej vážnejšej hádke, určite by to bol počul, lebo obžalovaný má silný hlas

Vykonaním zvukového záznamu z tiesňovej linky 158 zo dňa 18.05.2018 o 19:08 hod. a vykonaním zvukovo-obrazového záznamu z výsluchu svedkyne - poškodenej zo dňa 19.05.2018 súd zistil, že pri prvom kontakte s políciou na čísle 158 dňa 18.05.2018 večer ako aj na druhý deň 19.05.2018 pri svojom výsluchu svedkyňa poškodenej V.Á. Ž. rozhodne skutočnosti uvádzala spontánne, zhodne presvedčivo popísala, že obžalovaný sa jej vyhrážal v telefóne, že má z jeho správania obavy, pričom už pri prvom kontakte s políciou na čísle 158 uviedla, že pre vyhrážky smrťou zo strany obžalovaného sa bojí o svoj život.

Z korešpondencie č. I. 142-149 vyplýva, že počas výkonu väzby poškodenej V. Ž. obžalovanému často píše listy, kde píše, že ho má rada, prosí o odpustenie, a chce aby sa vrátil.

Zo správy psychiatra MUDr. Jozefa Karpinského zo dňa 22.08.2018 vyplýva, že obžalovaný bol vyšetrený v ambulancii prvýkrát 24.07.2017, kedy uviedol, že sa rozišiel s priateľkou, bol z toho v strese a nervózny, zle spal. Zistená u obžalovaného bola diagnóza Adaptačná porucha, Poruchy spánku. Na kontrolnom vyšetrení bol obžalovaný 23.08.2017, kedy uviedol, že sa cíti lepšie, na poslednú kontrolu prišiel 02.10.2017, kedy výraznejšiu zmenu neudával a pokračoval v liečbe. Diagnózy Adaptačná porucha F 43.2 a Poruchy spánku F 51.0 nie sú duševnými poruchami v pravom slova zmysle a dajú sa pomerne dobre liečiť. Okolnosti ohľadom prečinu zo dňa 18.05.2018 psychiatri nie sú známe, preto

sa nemohol vyjadriť k rozpoznávacej a ovládacej schopnosti obžalovaného. Užívané lieky nemajú v terapeutických dávkach vplyv na ovládaciu a rozpoznávaciu schopnosť, rovnako ani ich neužívanie.

Zo správy psychologičky Mgr. Ivety Snitkovej, ktorá je tiež znalkyňou v odbore klinická psychológia dospelých zapísanou v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti SR pod č. 914304, zo dňa 16.09.2018 vyplýva, že poškodená V. Ž. navštívila jej ambulanciu iba raz, a to dňa 25.07.2018, na ďalší termín sa nedostavila. Odoslaná bola od svojho obvodného lekára s pracovnou diagnózou F 43.2 Adaptačné poruchy, psychicky nevládala vzťah s obžalovaným, mala sklón trápiť sa, bola plačlivá, nervózna, užívala lieky Neurol v nezistenom množstve, užívanie alkoholu neudávala. Na základe jediného prvého stretnutia sa psychologička nevedela vyjadriť ku skutočnostiam súvisiacim so schopnosťou poškodenej podať vierohodnú výpoveď, ani ku skutočnostiam súvisiacim s užívaním liekov či alkoholu poškodenou.

Obžalovaný W. T. bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný za prevažne majetkovú trestnú činnosť, v šiestich prípadoch sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/90/2016 za zanedbávanie školskej dochádzky svojich maloletých detí k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní dvoch rokov so skúšobnou dobou na dva roky, ktorá plynula až do 2. júla 2018.

Z výpisu z evidencie priestupkov a z dvoch pripojených spisov Okresného úradu Rimavská Sobota, pracovisko Revúca, odbor všeobecnej vnútornej správy, vyplýva, že obžalovaný bol sedemkrát právoplatne postihnutý za priestupok, dvakrát proti majetku a v piatich prípadoch sa jednalo o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) a písm. e) zákona č. 372/1990 Zb., ktorých sa dopustil obžalovaný proti poškodenej tak, že v dvoch prípadoch jej vulgárne vynadal (19.07.2017 a 05.01.2018), v dvoch prípadoch jej vulgárne nadával a zároveň sa vyhrážal jej zabitím (29.11.2017 a 11.02.2018) a v jednom prípade obžalovaný poškodenú fyzicky napadol tak, že ju oboma rukami sotil do steny a dal jej dve facky (28.06.2017).

Podľa správy Mesta Jelšava k osobe obžalovaného, komisiou na ochranu verejného poriadku bola v minulosti viackrát prejednaná školská dochádzka maloletých detí obžalovaného, požívanie alkoholu alebo iných návykových látok obžalovaným nie je známe.

Vo veci vedenej Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 0T/9/2018 je na obžalovaného podaná obžaloba pre iný skutok vykazujúci takisto znaky prečinu nebezpečného vyhrážania zo dňa 22.02.2018, kedy sa mal obžalovaný v čase o 11.30 hod. pod vplyvom alkoholu v priestoroch na druhom poschodí bytového domu č. 336 na ulici Jesenského v Jelšave vyhrážať poškodenej zabitím tak, že jej povedal, že ak ju uvidí s iným chlapom, alebo ak uvidí niekoho vychádzať z jej bytu, tak ju zabije, aj jeho a to tak, že ich oboch rozpíchá nožom, na čo poškodená reagovala hlasným krikom, aby to počuli susedia, pričom obžalovaný v poškodenej vzbudil strach a dôvodnú obavu o svoj život. Uvedená trestná vec vedená Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 0T/9/2018 doposiaľ nie je skončená, uznesením Okresného súdu Revúca zo dňa 26.02.2018 bola obžaloba odmietnutá a vec vrátená prokurátorovi, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 4To/106/2018 zo dňa 04.10.2018 odvolací súd uznesenie Okresného súdu Revúca zrušil a uložil mu vo veci konať a rozhodnúť.

Vyhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo a aj vo vzájomných súvislostiach súd mal z výpovede obžalovaného ako aj z výpovede poškodenej V. Ž. P. B. W. T. zhodne preukázané, že obžalovaný a poškodená žili spolu asi 4,5 roka v byte poškodenej, približne od mesiaca jún roku 2017 nežijú v spoločnej domácnosti a to po tom, čo poškodená V. Ž. obžalovaného podviedla, čo obžalovaný ťažko znášal a z tohto dôvodu sa krátkodobo 4-5 mesiacov liečil aj na psychiatrii. Z výpovede poškodenej V. Ž. v prípravnom konaní, aj zo záznamov v registri priestupkov, je zrejmé, že obžalovaný poškodenú počas doby od mesiaca jún 2017 opakovane aj viackrát denne kontaktoval telefónom alebo osobne. Z toho pri niektorých osobných stretnutiach obžalovaného a poškodenej, nie síce pri každom stretnutí ale predsa len opakovane, dochádzalo k vzájomným verbálnym atakom a zo strany obžalovaného aj k jednému fyzickému útoku, ktoré boli a sú predmetom rôznych priestupkových a trestných konaní. Hoci poškodená ako to sama uviedla často provokovala obžalovaného k žiarlivosti, aj bežné hoci vyprovokované partnerské hádky má svoju hranicu, ktorú obžalovaný opakovane prekročil tým, že v hneve sa poškodenej viackrát vyhrážal zabitím. Takto dňa 18.05.2018 po predchádzajúcej vzájomnej hádke v dopoludňajších hodinách v priestoroch Okresného úradu Revúca vyvolanej po prejednaní iného

podobného priestupku obžalovaného voči poškodenej, sa obžalovaný toho istého dňa podvečer pokúsil poškodenú navštíviť osobne v jej byte, kde zazvonil pri dverách, poškodená mu prišla otvoriť, avšak nevpustila ho dnu s odôvodnením, že má u seba na návšteve kamarátku N. C., čo opäť vyvolalo vzájomnú hádku a obžalovaný z miesta odišiel. Podľa výsluchu poškodenej v prípravnom konaní v následnom telefonickom rozhovore krátko na to obžalovaný poškodenej vulgárne vynadal a povedal jej, že túto noc ju zabije, zabije aj seba a zabije aj jej kamarátku N. C.. Poškodená hovor ukončila, následne ešte jeden hovor prijal aj syn poškodenej a potom už poškodená telefón nezdvíhala ale privolala hliadku OO PZ Jelšava a následne odišla na OO PZ SR Jelšava podať na obžalovaného trestné oznámenie. Pri svojom výsluchu na hlavom pojednávaní poškodená zmenila výpoveď, poprela, že by sa jej obžalovaný v telefóne vyhrážal zabitím, poprela aj uskutočnenie telefonického rozhovoru s obžalovaným, ktorý sa mal uskutočniť krátko po tom, čo obžalovaný odišiel spreď jej bytu a tvrdila, že telefonický hovor uskutočnil obžalovaný iba s jej synom, v ktorom sa však zabitím obžalovaný nevyhrážal, len mal uviesť, že príde do bytu poškodenej a urobí tam poriadok. Poškodená zmenu výpovede odôvodňovala vplyvom pôvodne užitých liekov, avšak z jej výpovede a z ostatných okolností ako aj z predloženej korešpondencie poškodenej obžalovanému počas výkonu väzby vyplýva, že svoju výpoveď zjavne zmenila iba pod vplyvom doteraz nevyjasnených citov k obžalovanému. Dôveryhodnosť zmenenej výpovede poškodenej vyvracia aj skutočnosť, že z mobilného telefónu obžalovaného pri jeho výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie bolo zistené, že v rozhodnom čase po 18.30 hod. dňa 18.05.2018 boli uskutočnené tri telefonické hovory medzi obžalovaným a poškodenu a to v čase o 18:48 hod. (v trvaní 01:53 min.), v čase o 18:56 hod. (v trvaní 02:28 min.) a v čase 19:01 hod. (v trvaní 1:08 min.), pričom ďalšie početné pokusy obžalovaného o telefonické spojenie už poškodená neprijala. Ak jeden z posledných troch prijatých hovorov prijal syn poškodenej, ostatné dva telefonické hovory potom musela prijať poškodená sama a jeden z nich zrejme počula aj svedkyňa N. C., ako to uvádzala vo svojej výpovedi. Záznam týchto telefonických hovorov nie je k dispozícii, avšak s ohľadom na to, že poškodená už pri telefonickom kontakte s tiesňovou linkou 158, ako aj v podanom trestnom oznámení a vo svojej prvotnej výpovedi v prípravnom konaní, t.j. ešte bezprostredne a priamo pod vplyvom vyhrážok obžalovaného, uviedla, že sa obžalovaný vyhrážal zabitím poškodenej, seba (obžalovaného) a svedkyňi N. C., potom je dostatočne dokázané, že k zmienenému vyhrážaniu zo strany obžalovaného skutočne došlo, a to aj s prihliadnutím ku skutočnosti, že obžalovaný už dvakrát bol právoplatne uznaný vinným zo spáchania priestupkov, ktorých sa dopustil dňa 29.11.2017 a dňa 11.02.2018, kedy podľa právoplatných rozhodnutí o priestupku obžalovaný poškodenej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej zabitím, a z jedného podobného skutku je obžalovaný aj v doteraz neskončenej veci sp. zn. OT/9/2018. Je tak zrejmé, že vyhrážky zabitím, resp. bitkou používal obžalovaný opakovane. Takto je teda vyvrátená aj obrana obžalovaného, podporená aj výsluchom svedka W. T., že sa poškodenej nikdy smrťou nevyhrážal. Vyhrážanie smrťou zo strany obžalovaného voči poškodenej v telefonickom rozhovore potvrdila vo svojej výpovedi aj svedkyňa N. C., hoci pod paľbou otázok obhajoby neskôr mierne zneistela, čo môže byť spôsobené aj odstupom času medzi jej (vo veci prvým) výsluchom na súde a samotným skutkom, jednoznačne uviedla, že bola prítomná v byte poškodenej a vyhrážky obžalovaného počula zo zapnutého reproduktora mobilného telefónu poškodenej. S prihliadnutím k tomu, že už v minulosti bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku, kedy dňa 28.06.2017 mal poškodenú napadnúť aj fyzicky tak, že ju oboma rukami sotil do steny a dal jej dve facky, možno potom obavy a strach poškodenej vyvolaný vyhrážkami zo strany obžalovaného považovať za skutočne dôvodné, a to aj s prihliadnutím k vystupovaniu obžalovaného v priebehu hlavného pojednávania, kedy svoje správanie opakovane neovládala a aj súd tak mal možnosť priamo posúdiť, že prípadné vyhrážky môžu zo strany obžalovaného v ich adresátovi spôsobiť vážnu obavu a strach z možných následkov. Takto súd dospel ku skutkovému záveru, že obžalovaný naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a ods. 2 písm. b) Trestného zákona, keďže sa chránenej osobe - blízkej osobe poškodenej V. Ž. ako svojej bývalej družke vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to v poškodenej vzbudilo naozaj dôvodnú obavu, v dôsledku čoho konanie obžalovaného poškodená bezprostredne oznámila aj na polícii.

K námietke obhajoby, že obžalovaný v rámci výsluchu v procesnom postavení obvineného nebol poučený zákonným spôsobom o čase a mieste konania výsluchu poškodenej v prípravnom konaní, pričom v tom čase obžalovaný ešte nemal obhajcu, a teda malo byť povinnosťou policajta takéto poučenie obvineného vykonať a umožniť mu účasť na tomto výsluchu za účelom, aby mohol klásť poškodenej prípadné otázky, resp. vypočuť si z čoho ho obviňuje, čím malo byť porušené právo obžalovaného na obhajobu, súd považuje za potrebné uviesť, že podľa § 213 Trestného poriadku vyšetrovateľ môže ale nemusí povoliť účasť obvineného na vyšetrovacích úkonoch, pričom jeho účasť môže povoliť najmä ak nemá obhajcu a úkon spočíva vo výsluchu svedka, ktorý nebude možné

vykonať pred súdom. Povolenie účasti obvineného na úkonoch prípravného konania tak závisí od posúdenia vhodnosti jeho prítomnosti na týchto úkonoch. Ak je týmto úkonom výsluch poškodeného v prípadoch tzv. domáceho násillia (spravidla kvalifikovaných ako týranie blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, ale aj nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 Trestného zákona alebo nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a Trestného zákona alebo iné do úvahy pripadajúce skutkové podstaty), výsluch poškodeného z kriminalisticko-taktického hľadiska nie je vhodné vykonávať v prítomnosti obvineného z toho dôvodu, že obvinený už len svojou prítomnosťou môže vplývať na ochotu poškodeného vôbec vypovedať, resp. vypovedať úplne a pravdivo. V takejto procesnej situácii, ak prítomnosť obvineného pri výsluchu poškodeného nie je žiaduca a aj v prípade jeho záujmu o účasť, bola by odmietnutá, potom nie je potrebné obvineného o presnom čase a mieste výsluchu poškodeného osobitne upovedomovať, resp. absenciu takéhoto upovedomenia nemožno vnímať ako porušenie práva obvineného na obhajobu, keďže v ďalšom priebehu prípravného konania ako aj neskôr v konaní pred súdom je obvinený spravidla s výpoveďou poškodeného ďalej konfrontovaný. V predmetnej veci výsluch poškodenej ani nebol takým výsluchom, ktorý by nebolo možné vykonať neskôr pred súdom, pričom výsluch poškodenej v tomto prípade hoci je dôkazom pre rozhodnutie podstatným, nie je ani jediným, ani rozhodujúcim dôkazom, na ktorom by bol závislý záver súdu o usvedčení obžalovaného z prejednávaneho skutku, keďže skutkové zistenie súdu v tejto veci spočíva okrem výsluchu poškodenej aj na ďalších vykonaných dôkazoch (výsluch obžalovaného, výsluch svedka N. C., zvukový záznam z tiesňovej linky 158 zo dňa 18.05.2018 o 19:08 hod., listinné dôkazy: obžaloba vo veci sp. zn. OT/9/2018, výpis z evidencie priestupkov, pripojené spisy Okresného úradu Rimavská Sobota, časť zápisnice o vzatí obžalovaného do väzby č. I. 40-41), na základe ktorých by ku skutkovému záveru o vine obžalovaného súd dospel aj v prípade, ak by na výsluch poškodenej neprihliadal.

Obžalovaný s ohľadom aj na predchádzajúce skutky riešené v priestupkovom konaní a jeden skutok riešený aj v doteraz neskončenom trestnom konaní, kedy pre obsahovo podobné vyhrážky obžalovaného poškodená z obavy a strachu pred obžalovaným jeho podobné konanie opakovane oznámila, musel mať vedomosť o tom, že svojím konaním (slovnými vyhrážkami) vyvolá v poškodenej dôvodné obavy a strach. Preto u obžalovaného je prítomné zavinenie minimálne vo forme nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Trestného zákona.

Návrhy obžalovaného na vykonanie dôkazov výsluchom svedka Q. Ž., výsluchom svedkyne V. D., a nariadením znaleckého dokazovania z odboru psychiatria za účelom posúdenia psychického stavu obžalovaného a z odboru psychológie za účelom posúdenia hodnovernosti výpovede poškodenej V. Ž., súd ako nedôvodné zamietol. Výsluch oboch navrhovaných svedkov nemohol skutkový stav veci nijako viac objasniť, keďže ani Q. Ž., P. V. D. neboli v deň 18.05.2018 priamo prítomní v domácnosti poškodenej, pričom k vyhrážaniu zo strany obžalovaného voči poškodenej došlo v telefonickom rozhovore, ktorý tak z povahy veci obaja navrhovaní svedkovia nemohli počuť (napr. na chodbe), a to ani zo zapnutého reproduktora mobilného telefónu ako svedkyňa N. C.. Svedkyňa V. D. sa len potenciálne mohla nachádzať na chodbe bytového domu, kde síce došlo podvečer k hádke medzi obžalovaným a poškodenu, ale na tomto mieste sa obžalovaný poškodenej nevyhrážal, pričom túto hádku nepočul ani vtedy tesne vedľa bývajúcí syn obžalovaného W. T. vypočutý ako svedok na hlavnom pojednávaní. Okolnosti vzájomného spolunažívania obžalovaného a poškodenej pritom v dostatočnom rozsahu vyplývajú už z výsluchov obžalovaného, poškodenej a svedkov W. T. P. N. C.. Návrh na vykonanie znaleckého dokazovania z odboru psychiatria za účelom posúdenia psychického stavu obžalovaného nebol dôvodný, pretože neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o prípadne zníženej rozpoznávacej alebo ovládacej schopnosti obžalovaného. Podľa vyjadrenia psychiatra MUDr. Jozefa Karpinského, diagnózy Adaptačná porucha F 43.2 a Poruchy spánku F 51.0 nie sú duševnými poruchami v pravom slova zmysle a dajú sa pomerne dobre liečiť. Obžalovaný podľa svojho vlastného vyjadrenia alkohol nadmerne neužíva, v deň 18.05.2018 vypil jedno pivo a trochu vína, rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného tak nemohli byť ovplyvnené ani nadmerným užitím alkoholu. Iné dôvody skúmania duševného stavu obžalovaného preukázané neboli. Návrh na vykonanie znaleckého dokazovania v odbore psychológie za účelom posúdenia hodnovernosti výpovede poškodenej V. Ž. takisto nebol dôvodný. Hoci znalkyňa a psychologička Mgr. Iveta Snitková sa iba na základe jediného stretnutia s poškodenu nevedela odborne vyjadriť ku skutočnostiam súvisiacim so schopnosťou poškodenej podať vierohodnú výpoveď, v konaní nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by pravdivosť a hodnovernosť jej výpovede z prípravného konania spochybnila. U poškodenej, podobne ako u obžalovaného, takisto bola zistená iba diagnóza F 43.2 Adaptačné poruchy, pričom pravdivosť a hodnovernosť výpovede poškodenej z prípravného konania podporujú tiež ďalšie vykonané dôkazy.

Obžalovaný sa prejednávaneho skutku, ktorý je úmyselným trestným činom, dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/90/2016, podľa ktorého dvojročná skúšobná doba plynula až do 2. júla 2018. Preto podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému bolo možné uložiť iba nepodmienečný trest odňatia slobody. U obžalovaného súd nezistil ani jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, pričom zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Pri ukladaní trestu preto súd postupoval podľa § 38 ods. 4 a ods. 8 Trestného zákona a pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností ukladal obžalovanému trest odňatia slobody podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe 6 mesiacov - 3 roky zo zvýšenou dolnou sadzbou o 1/3 teda v rozpätí 16 mesiacov - 3 roky. V rámci takto upravenej zákonom stanovenej trestnej sadzby súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody blízko dolnej hranice vo výmere 18 mesiacov, prihliadajúc pri tom okrem priťažujúcich a poľahčujúcich okolností aj na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie obžalovaného a jeho pohnútku spočívajúcu v osobnostnom nezvládnutí následkov rozpadu vzťahu obžalovaného s poškodenou, ako aj prihliadajúc na osobu páchatel'a a jeho pomery a možnosti nápravy, keďže pre obžalovaného neboli dostatočným prostriedkom nápravy ani sankcie ukladané v priestupkovom konaní, ani hrozba trestu vo veci vedenej Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 0T/9/2018. Za tohto stavu uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému je jedinou primeranou sankciou za spáchaný skutok a uloženie niektorého z alternatívnych druhov trestu neprichádza do úvahy. Pre výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.